

τὸν Ἄλδον εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ἐν Ἑνετίᾳ (1502) ¹, μετὰ φήμης πολλῆς τὰ Ἑλληνικά διδάξας (1500) ἐν Ποταβίῳ καὶ Ἑνετίᾳ, ἀπανταχόθεν τῶν περίξ συρρέοντων εἰς ἀκρόασιν αὐτοῦ, μετ' ἀκριβείας δὲ τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς σχολιάσας ², Φραγκίσκος ὁ Πόρτος, Ρεθύμιος (1550), σοφώτατος, διδάξας ἐν Ἑνετίᾳ ³ καὶ Γενεύῃ τὴν Ἑλληνικὴν (1562) ⁴, καὶ ὁ ἀξίος τούτου υἱὸς Αἰμίλιος, ὑπὸ τοῦ πατρὸς παιδευθεὶς, καὶ πρῶτον μὲν ἐν Λαυσανή τῆς Ἐλβετίας, εἶτα δὲ ἐν Εἰδελβέργῃ τῆς Γερμανίας τὴν Ἑλληνικὴν διδάξας, οὗ ἡ δόξα διαμιμενεῖ εἰσέτι ἐν πολλοῖς τῶν περὶ τοὺς δοκίμους συγγραφεῖς καὶ τὰς διαλέκτους τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης φιλοπονηθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἔργων ⁵· οἱ καλλιγράφοι Ἄγγελος Βεργίκιος (1535—1566) λόγιος, καλλιγράφος, μεταφράσας εἰς τὸ Λατινικὸν τὸ περὶ ποταμῶν καὶ ὄρων ἐπωνυμίας τοῦ Πλουτάρχου, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Νικόλαος Βεργίκιος (1544), εἰς Γαλλίαν ἐκ Κρήτης ἀποδημήσας ⁶, Ἰωάννης Βεργίκιος, σύγχρονος, ἱστορίαν τῆς Κρήτης γράψας ἰταλιστὶ ⁷, Κωνσταντῖνος Τήμενος, συντάκτης τῆς Ριμάδας Ἀπολλωνίου τοῦ ἐν Τύρῳ (1500) ⁸. Μελέτιος ὁ Πηγᾶς (1590), τὸν Ἀλεξανδρέων καλλύνας θρόνον, πολλὰ καὶ ἀξιόλογα γράψας ⁹, οὗ τὸ περὶ τὴν ἔσω καὶ ἔξω μάθησιν κλέος οὐχ ὅπως τὰ καθ' ἡμᾶς, ἀλλὰ τῶν ἀν' Εὐρώπῃ ἐθνῶν καὶ τὰ πορρωτάτω διῆλθε διαπεφοιτηκὸς ¹⁰, Μάξιμος ὁ Μαργούνιος (1590), σοφώτατος, τῶν φιλοσοφικῶν καὶ θεολογικῶν μαθημάτων εἰς ἄκρον ἐληλακῶς, καὶ τὸν Ἕλληνα λόγον ἐπιτηδεύσας τῶν παλαιῶν οὐ πάνυ τι ἀποδέοντα ¹¹, Ἰππόλυτος ὁ

(1) Encyclopédie F. Didot ἐνθ. ἐνωτ. σελ. 644.

(2) Βρετοῦ Β', 308.

(3) Ἐνθ. ἀνωτ. περὶ Ἑνετίας.

(4) Ἑλληνομνήμ. ΣΤ', 365. 375.

(5) Ἑλληνομνήμ. ΣΤ', 380.

(6) Σοφ. Κ. Οἰκονόμου ἐν Πανδ. ΙΖ', 356—358.

(7) Αὐτόθι.

(8) Σ. Ἄρ. Βρετοῦ Β', ἀρ. 36.

(9) Βρετοῦ Α', 239.

(10) Εὐγενίου Λογικ. σελ. 44.

(11) Αὐτόθι. Βρετοῦ Α', 220.

